

سنجش شاخص های اقتصادی توسعه استان مازندران با استفاده از مدل تاپسیس

دکتر عباس ارغان ، عضو هیئت علمی گروه جغرافیا ، واحد سمنان ، دانشگاه آزاد اسلامی ، سمنان ، ایران

مهدی صمیمان، دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری ، واحد سمنان ، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

m.samimi63gmail.com

چکیده

لازمه برنامه ریزی منطقه ای، شناسایی جایگاه توسعه یافتگی هر منطقه یا شهرستان نسبت به یکدیگر می باشد در برنامه ریزی های توسعه در سطح منطقه ای، شناخت و درک تفاوت های موجود میان مناطق از حیث برخورداری آنها از امکانات و زیرساخت های اجتماعی و اقتصادی، ضرورتی اجتناب ناپذیر است. هدف از پژوهش حاضر سنجش شاخص های اقتصادی توسعه منطقه ای در استان مازندران می باشد که با توجه به ظرفیت برخی از شهرستان ها در نظر گرفته شده استروش سنجش پژوهش حاضر (توصیفی-تحلیلی)، میباشد. روش گردآوری داده ها به صورت کتابخانه ای بوده واز مرکز آمار، اسناد، مقالات و قوانین کشور اخذ شده اند. با استفاده از فرایند تحلیل سلسله مراتبی هر یک شاخص های اقتصادی شهرستان های استان مازندران وزن دهی شده و بر اساس روش TOPSIS رتبه بندی شاخص های توسعه اقتصادی شهرستان های استان مازندران انجام گرفت. نتایج حاصل از یافته های پژوهش نشان میدهد براساس شاخص های توسعه یافتگی اقتصادی در سطح استان مازندران تعداد شاغلان در بخش های مختلف دولتی و خصوصی و تعداد واحد های عمده فروشی و خرده فروشی از اهمیت و اولویت بیشتری نسبت شاخص های تعیین شده اقتصادی می باشد. در استان مازندران به دلیل موقعیت جغرافیایی ویژه، ساختار فضایی خطی و تراکم نسبی جمعیت بالا برخی از شهرستان های نزدیک به مرکز (ساری) از مزیت اقتصادی بالاتری برخوردارند و باید به شهرستان های غربی استان توجه بیشتری شود و قابلیت ها و توان های اقتصادی آن ها نیز شناسایی شود.

واژگان کلیدی: شاخص های توسعه اقتصادی، توسعه منطقه ای، قطب رشد، مدل تاپسیس